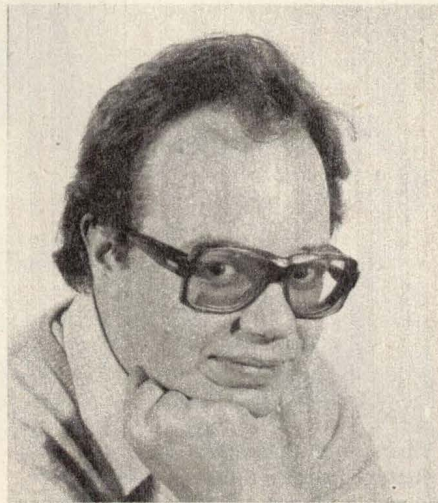

Xarxa Cultural en la seva plenitud

El Congrés de Cultura Catalana va significar, a més d'un cúmul de dades teòriques dignes d'inventariar i analitzar, un pas més endavant vers la participació popular plena en la cultura catalana. Fou eixamplar el camp de participació car va arribar a aconseguir uns 10.000 afiliats. La xifra no indica res tret d'uns valors comparatius. Si no recordo malament el Congrés de la Llengua Catalana en tingué 3.000 el 1906 i a l'eloqüent i vibrant article de Joan Maragall es glossava des del taxista al forner. És a dir **poble** al qual només l'unia el valor de lluita per les reivindicacions nacionals i d'amor a Catalunya.

Xarxa Cultural ha nascut amb un plantejament molt diferent al d'Omnium Cultural i al del Congrés de Cultura Catalana per esmentar només dues concepcions de vinculació amb la nostra cultura que han reeixit —no és el moment d'esmentar la tirallonga que han fracassat—. S'han vinculat ja amb Xarxa gairebé 11.000 persones/famílies catalanes. La immensa majoria del Principat i una representació no pas simbòlica dels altres Països Catalans.

El planteig és molt senzill. Una estructura empresarial/comercial que mitjançant la venda per correspondència de productes culturals catalans i dignes —llibres, discos, artesanía, cartells, etc.— permet uns guanys —sempre venent-ho tot al preu de mercat— dedicats a la promoció cul-

tural i al manteniment d'una plataforma d'activitats i d'organització per a executar-ho: El Palau Mornau amb Sala d'Actes i d'Exposició, les furgonetes, el personal especialitzat, el **Butlletí**, etc.

Aquest plantejament teòric ha demostrat la seva validesa. El nombre d'adherents, el seu increment i la realització d'activitats ho han demostrat. Així s'han pogut realitzar exposicions: «La informació reprimida: 1939-197...», «Artesania Popular Catalana», «Panoràmica del Llibre Català», «La Premsa Catalana Actual», «Xarxa Cultural: Abril 1977-Desembre 1979», etc. en indrets tan allunyats com Berlín o tan populars com la FIB de Barcelona. S'han subvencionat premis: assaig, creació infantil, etc., s'han realitzat concursos a la premsa —**Rodamon**, **El Maresme**...— i a la Ràdio..., s'han editat mapes —Comarques del Principat, Els Països Catalans—, Cursos de Català, etc.

És a dir, s'ha fet un treball d'aproximació entre els productors de cultura i els potencials receptors. Aquesta

labor només ha tingut èxit per la introducció d'un factor nou: el lligam estable de l'adherent mitjançant la vinculació de compra dels productes culturals. Ara, després de dos anys de curta i intensa vida, s'ha consolidat l'estructura mare i s'ha fet el salt: més de 10.000 adherents per una banda i la inauguració del Palau Mornau per una altra. I és el moment d'ofereir al país aquesta iniciativa ja consolidada per emmarcar-la dins d'una política cultural coherent i vàlida. Xarxa Cultural està en situació de poder realitzar nombroses activitats, des del muntatge de «Setmanes Catalanes de Cultura Catalana» a l'exterior fins a realitzar exposicions itinerants d'aspectes interessants de la nostra vida i cultura.

I cal aquesta planificació i lligam amb els ens públics rectors de la nostra cultura. S'ha ofert a Xarxa la realització d'una «Mostra de Cultura Catalana» a Grenoble però potser pel país fóra més vàlid realitzar una activitat de sensibilització al Priorat o a la Frànja de Ponent. Per aquesta raó, com a exemple pràctic d'un gran treball a fer cal una coordinació de les entitats culturals i una decisió coherent i vàlida de la nostra cultura.

El model escollit s'ha demostrat positiu i va en creixement. Cal, ara, aprofitar amb el màxim rendiment a Xarxa Cultural per Catalunya, pels Països Catalans. Només amb una col·laboració estreta amb qui **realment** ha de dur la política cultural a casa nostra es podrà aconseguir. En cas negatiu es podrà caure en l'error —que no ho és a nivell absolut d'altra banda— de promocionar Catalunya a Grenoble, quan cal construir el país al Priorat.

JOSEP M.ª FIGUERAS